WYROK TRYBUNAŁU (pierwsza izba)
z dnia 2 czerwca 2005 r. *

W sprawie C-394/02

mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie, na podstawie art. 226 WE, uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego, wniesioną w dniu 8 listopada 2002 r.,

Komisja Wspólnot Europejskich, reprezentowana przez M. Nolina i M. Konstantinidisa, działających w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu,

strona skarżąca,

przeciwko

Republice Greckiej, reprezentowanej przez P. Mylonopoulosa, D. Tsagkaraki i S. Chalę, działających w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu,

strona pozwana,

* Język postępowania: grecki.

TRYBUNAŁ (pierwsza izba),

w składzie: P. Jann (sprawozdawca), prezes izby, K. Lenaerts, J.N. Cunha Rodrigues, M. Ilešič i E. Levits, sędziowie,

rzecznik generalny: F.G. Jacobs,
sekretarz: K. Sztranc, administrator,

uwzględniając procedurę pisemną i po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 8 grudnia 2004 r.,

po zapoznaniu się z opinią rzecznika generalnego na posiedzeniu w dniu 24 lutego 2005 r.,

wydaje następujący

Wyrok

1 Komisja Wspólnot Europejskich wnosi w skardze do Trybunału o stwierdzenie, że ze względu na fakt, iż elektrownia państwowa Dimosia Epicheirisi Ilektrismoy (zwana dalej „DEI") udzieliła zamówienia publicznego na wyprodukowanie systemu taśm transportowych dla elektrociepłowni w Megalopolis w trybie procedury negocjacyjnej, bez uprzedniej publikacji ogłoszenia o zamówieniu, Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążą na mocy dyrektywy Rady 93/38/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. koordynującej procedury udzielania zamówień publicznych przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu

i telekomunikacji (Dz.U. L 199, str. 84) zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 98/4/WE z dnia 16 lutego 1998 r. (Dz.U. L 101, str. 1, zwanej dalej „dyrektywą 93/38"), w tym w szczególności jej art. 20 i następnych rzeczonej dyrektywy.

Ramy prawne

2 Zgodnie z brzmieniem art. 15 dyrektywy 93/38 „[z]amówienia na [...] roboty budowlane [...] są udzielane zgodnie z przepisami tytułów III, IV i V".

3 Przepis art. 20 ust. 1 rzeczonej dyrektywy stanowi, że „[p]odmioty zamawiające mogą wybrać którąkolwiek z procedur, o których mowa w art. 1 ust. 7 [mianowicie procedurę otwartą, ograniczoną i negocjacyjną], pod warunkiem, że zgodnie z art. 21, zaprosili do ubiegania się o zamówienie, z uwzględnieniem przepisów ust. 2".

4 Zgodnie z art. 20 ust. 2:

„Podmioty zamawiające mogą skorzystać z danej procedury bez uprzedniego zaproszenia do ubiegania się o zamówienie:

[...]

c) jeżeli z przyczyn technicznych [...] zamówienie może zostać wykonane tylko przez określonego [...] wykonawcę [...];

d) jeżeli w sytuacji niezbędnej konieczności, ze względu na wyjątkowo pilny charakter sprawy związany z wydarzeniami, których podmioty zamawiające nie mogły przewidzieć, nie mogą być przestrzegane terminy przewidziane dla procedury otwartej lub ograniczonej;

[...]".

5 Przepis art. 21 ust. 1 dyrektywy 93/38 wymienia środki, za pomocą których można dokonać zaproszenia do ubiegania się o zamówienie, a mianowicie przeważnie publikację ogłoszenia o zamówieniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*, sporządzonego zgodnie z modelami ogłoszeń znajdującymi się w załącznikach do rzeczonej dyrektywy.

Okoliczności faktyczne i postępowanie poprzedzające wniesienie skargi

6 W październiku 1997 r. DEI, mając na celu przeprowadzenie procedury oceny skutków wywieranych na środowisko naturalne w rozumieniu dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (Dz.U. L 175, str. 40), przedłożyło ministerstwu środowiska, zagospodarowania przestrzennego i robót publicznych, jako właściwemu organowi, projekt dotyczący instalacji

systemu odsiarczania, stabilizacji, transportu i składowania stałych odpadów pochodzących z elektrociepłowni w Megalopolis.

7 Mocą decyzji z dnia 29 października 1998 r. oraz z dnia 30 grudnia 1999 r. rzeczone ministerstwo, będące organem właściwym do dokonania oceny skutków wywieranych na środowisko naturalne, udzieliło aprobaty temu projektowi, stawiając DEI wymóg złożenia w ciągu dziewięciu miesięcy, tj. najpóźniej do września 2000 r., wniosku o wydanie ostatecznego zezwolenia na usunięcie odpadów wytwarzanych przez ową elektrociepłownię oraz zainstalowania w ciągu dwunastu miesięcy, tj. najpóźniej do grudnia 2000 r. systemu taśm transportowych do transportu popiołów między tą elektrociepłownią a kopalnią Thokina, gdzie popioły te będą przetwarzane.

8 Mając na uwadze owe terminy, w dniu 27 lipca 1999 r. DEI postanowiła zastosować procedurę negocjacyjną bez publikacji ogłoszenia o zamówieniu, zapraszając grupę przedsiębiorstw Koch/Metka oraz przedsiębiorstwo Dosco Overseas Engineering Ltd (zwane dalej „przedsiębiorstwem Dosco") do złożenia ofert.

9 W dniu 18 stycznia 2000 r. to ostatnie przedsiębiorstwo oświadczyło, iż nie zamierza brać udziału w tej procedurze.

10 W dniu 29 sierpnia 2000 r., po trwających wiele miesięcy negocjacjach, DEI zamówiła wyprodukowanie systemu taśm transportowych do transportu popiołów między elektrociepłownią a kopalnią Thokina (zwane dalej „spornym zamówieniem") grupie przedsiębiorstw Koch/Metka.

11 Umożliwiwszy uprzednio Republice Greckiej przedstawienie jej uwag, w dniu 21 grudnia 2001 r. Komisja wydała uzasadnioną opinię stwierdzającą, iż zgodnie

z dyrektywą 93/38 sporne zamówienie powinno było zostać ogłoszone w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*. W związku z tym wezwała ona to państwo członkowskie do zastosowania się do uzasadnionej opinii w terminie dwóch miesięcy od dnia jej doręczenia. Uznawszy odpowiedź udzieloną przez władze greckie w piśmie z dnia 3 kwietnia 2002 r. za niewystarczającą, Komisja postanowiła wnieść przedmiotową skargę.

W przedmiocie skargi

W przedmiocie dopuszczalności

12 Rząd grecki podnosi cztery zarzuty niedopuszczalności bazujące odpowiednio na: braku po stronie Komisji interesu prawnego we wniesieniu skargi, bezprzedmiotowości skargi, nieprecyzyjności uzasadnionej opinii oraz nadużyciu procedury.

W przedmiocie braku po stronie Komisji interesu prawnego we wniesieniu skargi

13 Zdaniem rządu greckiego Komisja nie miała interesu prawnego we wszczęciu postępowania o uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego, albowiem zarzucane naruszenie prawa wspólnotowego było w dniu upływu terminu zakreślonego w uzasadnionej opinii całkowicie, a przynajmniej w przeważającej części, usunięte.

14 W tym względzie należy przypomnieć, że w ramach kompetencji, jakie przysługują jej na mocy art. 226 WE, Komisja nie ma obowiązku wykazywania istnienia interesu prawnego we wniesieniu skargi (zob. wyroki z dnia 4 kwietnia 1974 r. w sprawie 167/73 Komisja przeciwko Francji, Rec. str. 359, pkt 15 oraz z dnia 10 kwietnia 2003 r. w sprawach połączonych C-20/01 i C-28/01 Komisja przeciwko Niemcom, Rec. str. I-3609, pkt 29).

15 Zadaniem Komisji jest bowiem czuwanie z urzędu i w interesie ogółu nad stosowaniem prawa wspólnotowego przez państwa członkowskie oraz stwierdzanie istnienia ewentualnych uchybień zobowiązaniom państwa członkowskiego, które z niego wynikają, by spowodować ich zaprzestanie (zob. ww. wyroki w sprawie Komisja przeciwko Francji, pkt 15 oraz w sprawie Komisja przeciwko Niemcom, pkt 29 oraz powoływane tam orzecznictwo).

16 Przepis art. 226 WE nie ma zatem na celu ochrony własnych praw tej instytucji. W jej wyłącznej właściwości pozostaje decyzja o tym, czy należy wszcząć postępowanie o stwierdzenie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego oraz, w odpowiednim przypadku, o powodach wszczęcia bądź zaniechania wszczęcia rzeczonego postępowania (zob. podobnie wyroki z dnia 11 sierpnia 1995 r. w sprawie C-431/92 Komisja przeciwko Niemcom, Rec. str. I-2189, pkt 22, z dnia 5 listopada 2002 r. w sprawie C-476/98 Komisja przeciwko Niemcom, Rec. str. I-9855, pkt 38 oraz ww. wyrok z dnia 10 kwietnia 2003 r. w sprawie Komisja przeciwko Niemcom, pkt 30).

W kwestii bezprzedmiotowości skargi

17 Rząd grecki twierdzi, że skarga jest bezprzedmiotowa, albowiem umowa o roboty budowlane zawarta między DEI a grupą przedsiębiorstw Koch/Metka w ramach udzielania spornego zamówienia nie wywoływała już niemal żadnych skutków w dniu upływu terminu zakreślonego w uzasadnionej opinii. W tym dniu znaczna

część spornych robót, mianowicie około 85%, została już ukończona. Stąd w rzeczywistości zastosowanie się do uzasadnionej opinii nie było już możliwe.

18 Prawdą jest, że w dziedzinie udzielania zamówień publicznych Trybunał orzekł w tej kwestii, iż skarga o stwierdzenie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego jest niedopuszczalna, jeżeli w dniu upływu terminu zakreślonego w uzasadnionej opinii sporna umowa nie wywołuje już żadnych skutków (zob. podobnie wyrok z dnia 31 marca 1992 r. w sprawie C-362/90 Komisja przeciwko Włochom, Rec. str. I-2353, pkt 11 i 13).

19 W niniejszym stanie faktycznym umowa zawarta między DEI a grupą przedsiębiorstw Koch/Metka w ramach udzielania spornego zamówienia była w dniu upływu terminu zakreślonego w uzasadnionej opinii w fazie wykonywania, skoro roboty zostały ukończone zaledwie w 85%. Stąd nie można uznać, że umowa ta nie wywoływała żadnych skutków.

W przedmiocie nieprecyzyjności uzasadnionej opinii

20 Rząd grecki ocenia, że uzasadniona opinia była zbyt nieprecyzyjna, albowiem Komisja nie wskazała szczegółowo środków, jakich przyjęcia spodziewała się celem zastosowania się do tej opinii.

21 Z utrwalonego orzecznictwa wynika w tym względzie, że o ile uzasadniona opinia powinna zawierać spójne i szczegółowe przedstawienie powodów, które doprowadziły Komisję do przekonania, iż dane państwo członkowskie uchybiło któremuś ze zobowiązań ciążących na nim na mocy traktatu WE, o tyle Komisja nie ma

obowiązku wskazywania w swej opinii środków, które pozwoliłyby na usunięcie zarzucanego uchybienia (zob. podobnie wyroki z dnia 11 lipca 1991 r. w sprawie C-247/89 Komisja przeciwko Portugalii, Rec. str. I-3659, pkt 22 oraz z dnia 28 października 1999 r. w sprawie C-328/96 Komisja przeciwko Austrii, Rec. str. I-7479, pkt 39).

22 W istocie postępowanie poprzedzające wniesienie skargi ma na celu sprecyzowanie przedmiotu skargi o stwierdzenie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego, celem przyznania temu państwu członkowskiemu możliwości wywiązania się ze zobowiązań wynikających z prawa wspólnotowego bądź skutecznego podniesienia środków obrony wobec zarzutów sformułowanych przez Komisję (zob. podobnie ww. wyroki w sprawie Komisja przeciwko Austrii, pkt 34 oraz z dnia 5 listopada 2002 r. w sprawie Komisja przeciwko Niemcom, pkt 46 i 47).

23 Stąd jedynie wtedy, gdy Komisja zamierza brak przyjęcia środków, które pozwoliłyby zaradzić zarzucanemu uchybieniu, uczynić przedmiotem skargi o stwierdzenie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego, ma ona obowiązek konkretnego opisania tych środków w uzasadnionej opinii (zob. podobnie ww. wyrok w sprawie Komisja przeciwko Austrii, pkt 39).

24 W rozpatrywanej sprawie przedmiot skargi ogranicza się do stwierdzenia uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego z powodu udzielenia spornego zamówienia bez uprzedniej publikacji ogłoszenia. Nie obejmuje on zatem stwierdzenia dodatkowego uchybienia zobowiązaniom, polegającego na braku przyjęcia środków, które pozwoliłyby na zaradzenie pierwotnemu uchybieniu.

W przedmiocie nadużycia procedury

25 Rząd grecki ocenia, iż zamiast wszczynać skargę o stwierdzenie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego Komisja powinna była zareagować

bezpośrednio i nakazać zawieszenie postępowania w sprawie udzielenia spornego zamówienia w trybie art. 3 dyrektywy Rady 89/665/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień publicznych na dostawy i roboty budowlane (Dz.U. L 395, str. 33).

26 W tej kwestii należy stwierdzić, że w sektorze energetyki znajduje zastosowanie nie dyrektywa 89/665, lecz dyrektywa Rady 92/13/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. koordynująca przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne odnoszące się do stosowania przepisów wspólnotowych w procedurach zamówień publicznych podmiotów działających w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i telekomunikacji (Dz.U. 76, str. 14).

27 Nawet gdyby uznać, że rząd grecki podlegał przepisowi art. 8 dyrektywy 92/13, który przewiduje w istocie identyczną procedurę w stosunku do tej, o której mowa w art. 3 dyrektywy 89/665, to jednak z utrwalonego orzecznictwa wynika, że choć lepiej byłoby, gdyby Komisja obrała ustanowiony w tych dyrektywach tryb interwencji bezpośredniej, to procedura taka stanowi środek o charakterze prewencyjnym, który nie może ani uchylać, ani zastępować uprawnień Komisji wynikających z art. 226 WE (zob. w kontekście dyrektywy 89/665 wyroki z dnia 24 stycznia 1995 r. w sprawie C-359/93 Komisja przeciwko Niderlandom, Rec. str. I-157, pkt 13, z dnia 4 maja 1995 r. w sprawie C-79/94 Komisja przeciwko Grecji, Rec. str. I-1071, pkt 11, z dnia 17 grudnia 1998 r. w sprawie C-353/96 Komisja przeciwko Irlandii, Rec. str. I-8565, pkt 22 oraz ww. wyrok w sprawie Komisja przeciwko Austrii, pkt 57). Okoliczność, czy Komisja skorzystała z tej procedury, pozostaje zatem bez wpływu na ocenę dopuszczalności skargi o stwierdzenie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego.

28 Komisja ma bowiem wyłączne kompetencje w decydowaniu o tym, czy należy wszcząć postępowanie o stwierdzenie w trybie art. 226 WE uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego (zob. podobnie ww. wyroki z dnia 11 sierpnia 1995 r.

Komisja przeciwko Niemcom, pkt 22 oraz z dnia 5 listopada 2002 r. w sprawie Komisja przeciwko Niemcom, pkt 38). W ten sposób wybór między tymi dwiema procedurami jest pozostawiony jej swobodnemu uznaniu.

29 Z powyższych rozważań wynika, że zarzuty dotyczące niedopuszczalności powinny zostać oddalone.

Co do istoty sprawy

30 Na poparcie swej skargi Komisja powołuje się na jeden jedyny zarzut dotyczący w istocie naruszenia przepisu art. 15 dyrektywy 93/38 w związku z art. 20 ust. 1 i art. 21 tej dyrektywy przez to, iż DEI udzieliła spornego zamówienia bez uprzedniej publikacji ogłoszenia o zamówieniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

31 W tym miejscu należy stwierdzić, że rząd grecki nie zaprzecza temu, iż sporne zamówienie podlega przepisowi art. 15 dyrektywy 93/38, a zatem powinno było zostać co do zasady udzielone zgodnie z przepisami tytułów III-V tej dyrektywy, które stanowią między innymi o zaproszeniu do ubiegania się o zamówienie poprzez ogłoszenie o zamówieniu w owym Dzienniku.

32 Rząd ten podnosi jednak, że zgodnie z art. 20 ust. 2 lit. c) i d) dyrektywy 93/38 sporne zamówienie mogło w drodze wyjątku zostać udzielone bez publikowania ogłoszenia. Jego zdaniem ze względu na szczególne cechy urządzenia przeznaczonego do transportu oraz na podłoże placu budowy, jak również ze względu na

konieczność przyłączenia taśm transportowych do istniejącego już systemu, jedynie grupa przedsiębiorców Koch/Metka była w stanie wykonać owe roboty. Jednocześnie wykonanie prac było bardzo pilne z powodu terminów zakreślonych przez ministerstwo środowiska, zagospodarowania przestrzennego i robót publicznych.

33 W tym względzie należy na wstępie przypomnieć, że jako odstępstwa od zasad odnoszących się do procedur udzielania zamówień publicznych, przepisy art. 20 ust. 2 lit. c) i d) dyrektywy 93/38 powinny być interpretowane w sposób ścisły. Ponadto ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne (zob. podobnie w kontekście dyrektyw 71/305 i 93/37 wyroki z dnia 10 marca 1987 r. w sprawie 199/85 Komisja przeciwko Włochom, Rec. str. 1039, pkt 14, z dnia 18 maja 1995 r. w sprawie C-57/94 Komisja przeciwko Włochom, Rec. str. I-1249, pkt 23 oraz z dnia 14 września 2004 r. w sprawie C-385/02 Komisja przeciwko Włochom, Rec. str. I-8121, pkt 19).

34 W pierwszym rzędzie z utrwalonego orzecznictwa wynika, jeśli chodzi o art. 20 ust. 2 lit. c) dyrektywy 93/38, że stosowanie tego przepisu jest uzależnione od kumulatywnego spełnienia dwóch przesłanek, a mianowicie: istnienia szczególnych przyczyn technicznych robót będących przedmiotem zamówienia oraz tego, aby owe szczególne przyczyny techniczne czyniły udzielenie zamówienia określonemu przedsiębiorcy bezwzględnie koniecznym (zob. podobnie w kontekście dyrektyw 71/305 i 93/37 ww. wyroki z dnia 18 maja 1995 r. w sprawie Komisja przeciwko Włochom, pkt 24 oraz z dnia 14 września 2004 r. w sprawie Komisja przeciwko Włochom, pkt 18, 20 i 21).

35 Stąd jak zauważył rzecznik generalny w punktach 40–45 opinii, choć w niniejszym stanie faktycznym szczególne przyczyny techniczne w rozumieniu art. 20 ust. 2 lit. c) dyrektywy 93/38 dotyczą owych robót, należy stwierdzić, że rząd grecki nie udowodnił ponad wszelką wątpliwość, jakoby jedynie grupa przedsiębiorstw Koch/Metka była w stanie wykonać te roboty, a tym samym, jakoby udzielenie jej wspomnianego zamówienia było bezwzględnie konieczne.

36 W istocie ani szczególne cechy urządzenia przeznaczonego do transportu popiołów, ani grząski rodzaj podłoża, ani wreszcie konieczność przyłączenia systemu taśm transportowych do systemu już istniejącego same w sobie nie dowodzą jeszcze, że owa grupa przedsiębiorstw była jedynym przedsiębiorcą w ramach Wspólnoty, który dysponował wiedzą i doświadczeniem koniecznymi do wykonania rzeczonych robót.

37 Zapraszając zresztą również przedsiębiorstwo Dosco do złożenia oferty, sama DEI oceniła, iż co do zasady jeszcze inny przedsiębiorca poza grupą Koch/Metka był tak samo w stanie wykonać owe roboty.

38 Nadto z akt sprawy wynika, że jeśli chodzi o podobne roboty wykonywane w tym samym miejscu, DEI w przeszłości przeprowadziła już postępowania w przedmiocie udzielania zamówienia z publikacją ogłoszenia o zamówieniu.

39 Nie można zatem zasadnie utrzymywać, że ze względu na szczególne przyczyny techniczne wykonanie spornego zamówienia mogło zostać powierzone jedynie grupie przedsiębiorstw Koch/Metka.

40 W drugim rzędzie, jeśli chodzi o odstępstwo przewidziane w art. 20 ust. 2 lit. d) dyrektywy 93/38, orzecznictwo uzależnia możliwość zastosowania go od kumulatywnego spełnienia trzech przesłanek, a mianowicie: zaistnienia wydarzenia, którego nie można było przewidzieć, wyjątkowo pilnego charakteru sprawy, który nie daje się pogodzić z terminami wiążącymi się z zaproszeniem do ubiegania się o zamówienie oraz istnienia związku przyczynowo-skutkowego między owym nieprzewidywalnym wydarzeniem a wynikającym z niego wyjątkowo pilnym charakterem sprawy (zob. podobnie w kontekście dyrektywy 71/305 wyroki z dnia 2 sierpnia 1993 r. w sprawie C-107/92 Komisja przeciwko Włochom, Rec. str. I-4655, pkt 12 oraz z dnia 28 marca 1996 r. w sprawie C-318/94 Komisja przeciwko Niemcom, Rec. str. I-1949, pkt 14).

41 Tymczasem rząd grecki nie wykazał spełnienia tych trzech przesłanek w rozpatrywanym stanie faktycznym.

42 W istocie konieczność wykonania wspomnianych robót w terminach zakreślonych przez organ właściwy do przeprowadzenia oceny skutków projektu na środowisko naturalne nie może zostać uznana za świadczącą o wyjątkowo pilnym charakterze sprawy, wynikającym z zaistnienia wydarzenia, którego nie można było przewidzieć.

43 Fakt, iż organ, którego zadaniem jest zatwierdzenie danego projektu, może nakładać terminy stanowi przewidywalny element procedury zatwierdzania tego projektu (zob. podobnie w kontekście dyrektywy 71/305 ww. wyrok z dnia 28 marca 1996 r. w sprawie Komisja przeciwko Niemcom, pkt 18).

44 Co więcej, DEI miała w przypadku spornego zamówienia możliwość wszczęcia postępowania w sprawie udzielania zamówienia wraz z publikacją ogłoszenia o zamówieniu od samego początku postępowania dotyczącego oceny skutków wywieranych na środowisko, tj. około trzy lata przed upływem wyznaczonych terminów.

45 Stąd też nie można zasadnie twierdzić, iż wyjątkowo pilny charakter sprawy wynikający z nieprzewidywalnych dla DEI wydarzeń, uniemożliwiłby dochowanie wymaganych terminów w przypadku dokonania zaproszenia do ubiegania się o zamówienie.

46 Mając powyższe na względzie, należy zatem stwierdzić, że wskutek udzielenia przez DEI zamówienia publicznego na wyprodukowanie systemu taśm transportowych dla elektrociepłowni w Megalopolis w trybie procedury negocjacyjnej, bez uprzedniej publikacji ogłoszenia o zamówieniu, Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążą na mocy dyrektywy Rady 93/38, a w szczególności art. 20 ust. 1 i art. 21 tej dyrektywy.

W przedmiocie kosztów

47 Zgodnie z art. 69 § 2 regulaminu kosztami zostaje obciążona, na żądanie strony przeciwnej, strona przegrywająca sprawę. Ponieważ Komisja wniosła o obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania, a ta przegrała sprawę, należy obciążyć ją kosztami postępowania.

Z powyższych względów Trybunał (pierwsza izba) orzeka, co następuje:

1) **Wskutek udzielenia przez państwową elektrownię Dimosia Epicheirisi Ilektrismoy zamówienia publicznego na wyprodukowanie systemu taśm transportowych dla elektrociepłowni w Megalopolis w trybie procedury negocjacyjnej, bez uprzedniej publikacji ogłoszenia o zamówieniu, Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążą na mocy dyrektywy Rady 93/38/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. koordynującej procedury udzielania zamówień publicznych przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i telekomunikacji, zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 98/4/WE z dnia 16 lutego 1998 r., w tym w szczególności art. 20 ust. 1 i art. 21 tej dyrektywy.**

2) **Republika Grecka zostaje obciążona kosztami postępowania**

Podpisy